

[Aksel Larsen.]

viser sig, at de har glemt et 0,9, at det skulde være 137 900 t, og Statistisk Departement regner med 139 000 t. Men 9 000 t Flæsk giver, omsat i Penge, regnet efter en Notering paa 2,59 Kr., 23,3 Mill. Kr. i Merindtægt til Landbruget. Javel, vil man sige, men der skal Foder til o. s. v. Ja, men der var regnet med alle Landbrugets Udgifter i det forløbne Aar, og man regnede med, at dets Produktion af Flæsk kun vilde komme paa 130 000 t. Det bliver altsaa 139 000 t; saa maa man regne med Indtægten af 139 000 t. Naturligvis skal der trækkes visse Smaating fra, men det bliver ikke det store.

Dertil kommer noget andet. Naar Flæskeprisen nu sættes i Vejret, kan man vistnok gaa ud fra, at Landbrugernes eget Hjemmeforbrug vil gaa ned. Det har hidtil været 40 000 t om Aaret, men der er Chance for, naar Flæskeprisen stiger, at man vil sælge flere Svin til Slagteriet.

Der kommer en Ting til, som jeg allerede nævnte ved første Behandling: at det Flæsk, man skal leveré til Rusland, er af en billigere Kvalitet, men det er alligevel Hensigten, at det skal afregnes efter den sædvanlige Notering. Det giver altsaa ogsaa en ekstra Gevinst til Landbruget, som ganske vist ikke saa let kan beregnes.

Endelig er der for det fjerde Oliekagerne, de 32 000 t Oliekager, man forventer Landbruget faar mere end Aaret i Forvejen. De giver saavel efter de Beregninger, vi selv har kunnet anstille, som efter de Beregninger, Statistisk Departement har anstillet, en samlet Merindtægt for Landbruget alene paa Mælken, ikke, som Landøkonomisk Driftsbureau regnede med, paa 39, men paa 44 Mill. Kr. Hertil kommer nogen Merindtægt paa Flæsket, fordi Skummetmælken jo gaar i Grisene.

Tager jeg alene de sikre Tal fra disse 4 Poster, giver de et samlet Beløb paa ca. 140 Mill. Kr., som Landbrugets Regnskabsresultat for det kommende Aar skulde stille sig gunstigere end af Ministeren forudsat og af Landøkonomisk Driftsbureau forud beregnet. Der var kalkuleret med, at Landbruget vilde komme til at mangle ca. 215 Mill. Kr. i Indtægter, og noget af det vilde man faa ind gennem forhøjede Eksportpriser, men de 187 Mill. Kr. skulde skaffes gennem Statstilskud. Hvis man regner — og der er regnet ret forsigtigt her — med 140 Mill. Kr. i alt i bedre Driftsresultat gennem større Indtægter eller mindre Udgifter, saa ser man, at Staten kan klare Historien langt billigere. Hertil kommer

endelig, at man maa regne med en Produktionsforøgelse i Almindelighed for Flæsk, Smør og Æg, naar Priserne sættes i Vejret. Dette vil ogsaa give Landbruget større Indtægter.

Paa Grundlag af denne Opfattelse og paa Grundlag af mange praktiske Landmænds Udtalelser om Tingene naaede vi meget hurtigt under Udvalgsarbejdet til den Opfattelse, som vi ogsaa i et af de første Udvalgsmøder gav Udtryk for, at principielt vilde det være baade rigtigst og rimeligst at sige følgende: lad Englandsprisen ogsaa blive Afregningsprisen til Producenterne, hvad Afsætning til Hjemmemarkedet angaar, og lad Producenterne derudover faa den Ekstraandtægt, der kan følge af, at Rusland og andre Lande betaler højere Priser end England. Jeg er ganske enig med det ærede Medlem Hr. Christmas Møller i, at den Englandsoverenskomst, der blev afsluttet i Fjor, ikke var saa daarlig, og at principielt er den Englandsoverenskomst, der er afsluttet nu, intet andet end en à jour-Føring af Overenskomsten fra i Fjor. Jeg haaber, at det ærede Medlem Hr. Christmas Møller er enig med mig i, at Englandsprisen med Tillæg af Overprisen fra de sekundære Markeder vilde være den rigtigste og rimeligste Pris til Landbruget for den Del af dets Produktion, der gaar paa Markedet, men det ærede Medlem behøver ikke at udtale sig om Sagen; saa stort et Krav vil jeg ikke stille under de Forhold, vi lever under. Vi udtalte dette som vor Opfattelse, men erklærede os samtidig, som vi havde erklæret offentligt, allerede før Rigsdagen traadte sammen til Behandling af Lovforslagene, at det vilde være rimeligt, om man yderligere søgte at nedbringe Prisen paa Korn og Foderstoffer, hvilket under de givne Omstændigheder bedst og lettest kan ske ved, at man faar nedsat Prisen paa de indførte Foderstoffer. Det kan gøres gennem Statstilskud, og derved vilde man kunne opnaa, at Prisen paa Frihandelskorn herhjemme blev tvunget ned. Dette sidste Synspunkt fik Sympati under Udvalgsforhandlingen, ikke blot fra de to Partier, der i Særdeleshed repræsenterer det, Socialdemokratiet og vort Parti, men ogsaa fra det radikale Parti, hvis Udvalgsmedlemmer udtalte den varmeste Sympati for Tanken for derpaa at stemme den ned.

Imidlertid var og er vi af den Opfattelse, at det er ubetinget nødvendigt, at vi har faste Landbrugsordninger, og at disse gennemføres i størst mulig Enighed, helst i absolut Enighed af Regering og Rigsdag. Man har fremsat Trusler i Pressen og andet-